



ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๕-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๖๑๓๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๕ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑-๓ มูลค่าข่าว ๑,๒๗๕,๐๘๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

M8

เทคโนโลยี 'รักโลก'
รู้ทันอาชญากรรม
สิ่งแวดล้อมและสัตว์ป่า

M2

คาโรจน์ ศักดิ์อุดมขจร
ความพยายามทำให้แข็งแกร่ง

ภาพ : ฤกษ์นั พรมสาธา ณ ananur



The Bachelor

เรื่อง : บอย
ภาพ : ฤกษ์ชัย พรหมสาธิต ณ สกลนคร

ออกตัวว่าเริ่มทำงานช้ากว่าคนอื่น หนุ่มหน้าตาดีวัย 26 ปี กับบุคลิกการแต่งกายเรียบง่าย เนิร์ดๆ ดูสะอาดหมดจด “โจ้” ศาโรจน์ คักดีอุดมขจร บอกว่าเพิ่งเริ่มรับงานที่เขาสรุปว่านี่คืองานหลัก และรับทำอย่างเต็มตัวจริงๆ จังๆ ก็เมื่อหลังเรียนจบปริญญาตรีเมื่อ 2-3 ปีนี้เอง สำหรับงานวิเจ พิธีกร ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้คุณสมบัติในการพูดจาสื่อสารได้ชัดเจน ถูกต้อง แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ซึ่งเมื่อมาต่อยอดกับการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การงานตรงนี้ก็ น่าจะไปได้ดีทีเดียว เพราะการสื่อสารเป็นสิ่งต้องใช้มากอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน

แล้วความที่บุคลิกก็ง่าย สดภาพ เขาจึงได้รับความเอ็นดูและมีผู้ใหญ่ให้โอกาสทำงานใหม่ๆ เสมอ ล่าสุด “โจ้ ศาโรจน์” คือ 7 หนุ่มนักแสดงคลื่นลูกใหม่ในซีรีส์ “เลิคมังกร”ที่กำลังฮิตทางช่อง 3 คอลละครเริ่มคุ้นหน้าคุ้นตาเขากันบ้างแล้ว

วัยของการค้นหาตัวเอง

“ข้อดีของผมคือยิ้มง่าย (คอนเฟิร์มด้วย

ศาโรจน์ คักดีอุดมขจร
ความพยายามทำให้แข็งแกร่ง



รอยยิ้ม) คนรอบข้างจึงมองว่านิสัยผมร่าเริง เข้ากับคนง่าย แล้วถ้าผมสนิทกับใครก็ยิ่งจะ ตลกมากขึ้น แต่ถ้าไม่สนิทก็ไม่กล้าล้อเล่น ชี้ซ้ำ ๆ จะนิ่งๆ ไว้ก่อนนะครับ ไม่ให้เขารู้สึกว่า เราลามปามอะไร (หัวเราะ) แล้วด้วยบุคลิก แบบนี้จึงเข้ากับคนได้ดี อยู่กับใครก็ได้

ผมยอมรับเลยครับว่า ทักษะคิดตอนเลือก เรียนปริญญาตรีจิตวิทยาไม่ค่อยดีนัก ไม่ใช่ คนที่เราอยากเรียนที่สุด เพราะตอนเลือก เอนทรานซ์ผมเลือกคณะบริหารธุรกิจ อันดับ 1 แต่เมื่อสอบได้ก็ต้องพยายามเรียนให้จบ และเมื่อได้เรียนแล้วการเรียนในวิชานี้ก็ ไม่ได้แย่ หรือวิชาน่าเบื่อเลย มีอะไรที่เราต้อง ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ อีกมากมายเลยนะครับ เพียงแต่ผมไม่ได้ชอบในสายอาชีพทางด้านนี้ และรู้ตัวเองว่าไม่มีทางทำได้แน่นอน การเรียน จบมาเพื่อเป็นนักจิตวิทยาในต่างประเทศ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเป็นอาชีพที่จำเป็นมากเลย นะครับ แต่ในเมืองไทยคนเรียนคณะนี้เพื่อไป ทำงานด้านเอชอาร์ในบริษัทต่างๆ หรือเลือก ทำงานด้านนักจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็ก จิตอาสา



นักจิตวิทยาชุมชน หรือไปเรียนต่อทางด้านจิตแพทย์ไปอีกสาขาหนึ่งเลยก็ได้

จึงแก้ปัญหาคือเลือกเรียนวิชาโท วิชาด้านบริหารอีก 5 วิชา ยิ่งเรียนก็ยิ่งสนุก เข้าฝึก แต่แค่ระดับปริญญาตรีไม่น่าจะเพียงพอสำหรับการงานมั่นคง จากการเรียนจิตวิทยาก้าวไปเรื่องบริหาร เพราะผมอยากเรียนต่อระดับปริญญาโทให้จบทางด้านการตลาด เพราะงานพิธีกรที่ทำในเวลานี้ไม่ใช่งานเดียวที่ทำอยู่นะครับ ผมรับแสดงหนังโฆษณาหลายๆ ตัว เช่น DTAC Happy รับบทเป็นสถาปนิกตัวหลัก (จับออกเนื้อเรื่องจับน้องแป้ง เรื่องนี้หลายคนน่าจะจำได้นะ) รถยนต์ Nissan รุ่นอัลเมร่ารับบทเป็นเพื่อนพี่โดม-ปกรณ์ ลัม หนังโฆษณาบางเรื่องเป็นสินค้าน้ำชาออกอากาศในประเทศเวียดนาม ส่วนใหญ่รับบทเป็นตัวหลักในฉากวัยทำงานนะครับ เช่น McDonald โกทอด

ผมว่าก็น่าจะต่อยอดได้อีกนะครับ เพราะการที่เรามีประสบการณ์ทำงานอยู่เบื้องหน้างานโฆษณา ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของงานโปรโมทด้านการตลาด แล้วถ้าเผื่อในอนาคตผมอาจได้

● คนรอบข้างอาจมองว่าผมเป็นนักวางแผน แต่ผมใช้ชีวิตไม่ซีเรียสนัก ผมเลือกมองโลกในแง่ดี พยายามไม่มองด้านลบเลยครับ เพราะถ้าเกิดความรู้สึกแบบนี้เมื่อไรจะเป็นสิ่งบั่นทอนจิตใจอย่างมาก แล้วก็สำคัญและเป็นหลักในการดำเนินชีวิตเลยก็คือ ผมจะไม่ยอมทิ้งโอกาสอะไรก็ตามที่เข้ามาในทุกช่วงชีวิต เพราะสิ่งนั้นอาจจะทำให้เราทำได้ทำสิ่งใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยทำ ●

ไปทำงานในทีมการตลาด โอเคเดียวการโปรโมทสินค้าต่างๆ ก็ไม่น่าจะตันนะครับ ผมอาจเป็นทีมคัดสรรนักแสดงโฆษณาที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ ได้ดีก็ได้นะครับ ใครจะรู้ว่าเราอาจไปทำเบื้องหลังเต็มตัว สิ่งที่ทำงานและการเรียนผมจึงค่อนข้างวางแผนตรงนี้ให้ตรงกับสายงานด้านนี้ที่สุด

งานบันเทิงแข่งขันสูงมากครับ ยิ่งผมบุคลิกเรียบๆ นิ่งๆ สูงแค่ 174 ซม. แล้วถ้าเทียบกับเด็กๆ รุ่นใหม่เขาอายุแค่ 18-19 ปี สูง 180 อ้วนกันทั้งนั้น ด้วยปริมาณงานผมจึงไม่ได้อยากเรียกตัวเองว่าดารา และยังจัดว่าเป็นงานอดิเรกมากกว่า แต่ตอนนี้ผมกำลังสนุกกับการแสดง ก็เลยอยากขอเรียกตัวเองว่าเป็นนักแสดงดีกว่านะครับ (บอกพร้อมรอยยิ้ม) ไม่ใช่ดารา เป็นแค่คนแสดงตัวเล็กๆ (ย้าอีกครั้ง) แล้วยิ่งการก้าวเข้าไปถึงระดับนักแสดงหลัก พระเอก ก็ยิ่งเป็นไปได้เลยเพราะเราไม่ได้หน้าตาดี สูงอะไรมากมาย แต่การแสดงเป็นงานที่สนุกและท้าทายมาก

ผมเคยแสดงซีทคอมเรื่องหนึ่งของค่ายเวิร์คพอยท์ เรื่อง คิลมี รับบทเป็นหมอ ซึ่งจะมีชุดलगๆ สดแทรกเข้ามา ก็เลยเป็นการค้นพบตัวเองว่า บทตลก เป็นการแสดงที่สนุกมาก ถ้าเลือกได้ผมอยากแสดงบทนี้ ฝ่ฝ่นมากเลย (บอกพร้อมรอยยิ้ม) อยากมีโอกาสนี้แล้วทำให้ดีที่สุด” ศาโรจน์ บอกพร้อมรอยยิ้มใสๆ ที่ดูเป็นบุคลิกชายหนุ่มเรียบร้อย

พัฒนาฝีมือให้แกร่ง

แม้จะบอกกันหลายครั้งหลายหนว่าการทำงานในวงการบันเทิงเป็นเพียงแค่คนแสดงเล็กๆ แต่กับการเริ่มต้นงานนี้ ศาโรจน์ ได้ทำตั้งแต่อายุ 15 ปี สมัยยังเป็นนักเรียนผมเกรียนขาล้น ตอนนั้นเรียนอยู่โรงเรียนเทพศิรินทร์

ซึ่งได้แสดงโฆษณา We PCT ในบทวัยรุ่นซูดนักเรียน ผ่านการแคสติ้งและพัฒนาการแสดงขึ้นเรื่อยๆ จนได้เป็นนักแสดงตัวหลักในโฆษณาอีกหลายๆ ชิ้น

“จำได้ครับว่างานแรกได้เงินมา 1 หมื่นบาท พ่อก็หวังว่าจะกระทบการเรียน ไม่ค่อยอยากให้ทำเท่าไรนัก ไปแคสทำงานชิ้นต่อมา พ่อก็ไปด้วยนะครับ (หัวเราะ) พ่ออยากรู้ว่า





ทำ ผมใช้ภาษิตที่ว่ำน้าขึ้นให้รีบตัก และความสำเร็จก็ขึ้นอยู่กับความพยายาม ผมน่าจะพูดได้ว่าพยายามมาตลอดชีวิตการทำงานตั้งแต่ 15 ปี อยู่กับการแคล่ดั่งตั้งแต่เรียนชั้น ม.3 จนถึงมหาวิทยาลัย ผมเรียนจบมาโดยที่ไม่ได้ขอเงินพ่อแม่เลย สิ่งนี้น่าจะเป็นความภาคภูมิใจที่สุดงานทำให้เราแข็งแกร่งขึ้นทุกๆ วันนะครับ

อายุ 26 ปี ผมโฟกัสในเรื่องการทำงานมากที่สุดมาเป็นอันดับ 1 ครอบครัวน่าจะเป็นเรื่องรองลงมา ส่วนแฟนไม่มีครับ เพราะรู้สึกที่เรายังดูแลตัวเองได้ไม่ดีเลย แล้วจะมีความสามารถดูแลคนอื่นได้อย่างไร แต่ผู้ชายนะครับ ก็จะมีคนคุยเข้ามาเรื่อยๆ (หัวเราะ) แต่การเจอใครที่ถูกใจตอนนี้ไม่มีครับ น่าจะต้องคุยกันอีกนานเลยครับ” ศาโรจน์ บอกพร้อมรอยยิ้มเบาๆ ทั้งท้าย M

งานอะไร? มันเป็นอย่างไร? มันเหมือนเป็นอีกโลกใบหนึ่งของครอบครัวเรา แต่ความที่ผมเป็นลูกชายพ่อก็เลยปล่อยได้ง่าย แล้วที่สำคัญก็อย่างที่บอกว่ำนี้อาจงานอดิเรกในช่วงสั้นๆ หรือจะว่าเป็นอาชีพเสริมก็ได้ ผมให้เวลากับงานนี้อีก 1 ปีต่อจากนี้ไปนะครับ ถ้าไปได้ไม่ไกลกว่านี้ ผมก็ต้องมองหางานด้านการตลาดทำอย่างจริงจังสักที

คนรอบข้างอาจมองว่าผมเป็นนักวางแผน แต่ผมใช้ชีวิตไม่ซีเรียสนัก ผมเลือกมองโลกในแง่ดี พยายามไม่มองด้านลบเลยครับ เพราะถ้าเกิดความรู้สึกแบบนี้เมื่อไรจะเป็นสิ่งบั่นทอนจิตใจอย่างมาก แล้วที่สำคัญและเป็นหลักในการดำเนินชีวิตเลยก็คือ ผมจะไม่ยอมทิ้งโอกาสอะไรก็ตามที่เข้ามาในทุกช่วงชีวิต เพราะสิ่งนั้นอาจจะทำให้เราได้ทำสิ่งใหม่ๆ ที่ยังไม่เคย